

Nr 72.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pension åt förre arbetaren vid statens järnvägsbyggnader N. H. Sundström; given Stockholms slott den 1 februari 1935.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Ernst Wigforss.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 1 februari 1935.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena SANDLER, statsråden SCHLYTER, WIGFORSS, LEVINSON, VENNERSTRÖM, LEO, ENGBERG, EKMAN, SKÖLD.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Wigforss, anför:

Jag anhåller att få underställa Kungl. Maj:ts prövning fråga om beredande åt förre arbetaren vid statens järnvägsbyggnader Nils Herbert Sundström av pension jämlikt bestämmelserna i kungörelsen den 8 november 1918 (nr 859) angående pensionering av förmän och arbetare vid statens järnvägsbyggnader samt statens vattenfallsverks byggnadsavdelning.

För rätt till erhållande av pension enligt denna kungörelse, vilken enligt övergångsbestämmelserna till kungörelsen den 7 december 1934 (nr 585) med föreskrifter angående pensionering av viss arbetarpersonal i statens tjänst fortfarande äger tillämpning beträffande anställningshavare, som före utgången av år 1934 avgått från sin senaste anställning i statens tjänst, erfordras — förutom att hava varit anställd vid statens järn-

vägsbyggnader, statens vattenfallsverks byggnadsavdelning eller liknande statens arbetsföretag under minst 25 år — att hava uppnått en levnadsålder av 55 år. Pensionen bestämmes efter antalet levnads- och tjänstår samt utgör vid 55 levnadsår och 25 tjänstår 450 kronor för år. Härå utgå pensionstillägg enligt kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 360) och pensionsförhöjning enligt kungörelsen den 18 juni 1925 (nr 280) med sådana belopp, att sammanlagda pensionsförmånen, bortsett från dyrtidstillägg, utgör 852 kronor för år. Pensionen utbetalas från ett för ändamålet å riksstatens elfte huvudtitel uppfört anslag.

Av handlingarna i ärendet inhämtas,

att Sundström är född den 19 februari 1878 och således omkring 57 år gammal;

att han den 1 juli 1929, sålunda före uppnåendet av 55 års ålder, på grund av sjukdom lämnat sin anställning vid statens järnvägsbyggnader;

att Sundström i anledning av ett honom år 1927 övergåendet olycksfall i arbete från riksförsäkringsanstalten åtnjuter livränta, vilken från och med den 11 oktober 1929 utgått med 300 kronor för år;

att statens järnvägsbyggnaders arbetschef i Umeå i skrivelse den 10 juni 1929 hos järnvägsstyrelsen hemställt om beredande av pension eller annat understöd åt Sundström men att järnvägsstyrelsen genom beslut den 18 juli 1929 funnit berörda framställning icke föranleda annan styrelsens åtgärd än att styrelsen tillerkände Sundström en gratifikation å 500 kronor;

samt att Sundström jämväl under vart och ett av åren 1930—1934 tillerkänts dylik gratifikation å 500 kronor.

I skrivelse den 27 mars 1934 har *järnvägsstyrelsen* gjort framställning om beredande åt Sundström av pension enligt bestämmelserna i förenämnda kungörelse den 8 november 1918 (nr 859), utan hinder av att han lämnat sin anställning vid statens järnvägar före 55 års ålder. Styrelsen har därvid anfört bland annat följande:

Då styrelsen år 1929 förehaft till prövning frågan om pension eller annat understöd åt Sundström, hade Sundströms tjänstetid med stöd av då föreliggande utredning icke kunnat beräknas till mer än omkring 21 år. På grund härav och då Sundström vid avgången icke uppnått 55 års ålder hade styrelsen ansett beredande åt Sundström av pension enligt kungörelsen den 8 november 1918 icke kunna ifrågakomma. Med anledning av framställning av Sundström hade sedermera ytterligare utredning verkställts rörande Sundströms tjänstetid, därvid det visat sig, att tjänstetiden finge anses behörigen styrkt i en omfattning av något över 25 år. Enär Sundström i fråga om ålder vid avgången ur tjänst fortfarande icke uppfyllde i nyssnämnda kungörelse föreskrivet villkor, hade styrelsen likväl icke kunnat bevilja honom pension. Med hänsyn till att Sundström måst sluta sin anställning på grund av sjukdom, funne styrelsen det emellertid med billigheten överensstämmande att — i enlighet med vad som skett i en del tidigare liknande fall — pension likväl bereddes honom.

Statskontoret har biträtt den av järnvägsstyrelsen gjorda framställningen.

På grund av vad i ärendet blivit upplyst finner jag mig böra tillstyrka, att Sundström — utan hinder av att han vid avgången från sin anställning vid statens järnvägsbyggnader icke uppnått 55 års ålder — kommer i åtnjutande av den pension enligt förenämnda kungörelse den 8 november 1918 (nr 859), vartill han, på sätt av det föregående framgår, eljest skulle hava varit berättigad. Såsom järnvägsstyrelsen framhållit, har riksdagen tidigare bifallit framställningar av enahanda innebörd som den nu föreliggande.

Den tillstyrkta pensionen synes i enlighet med järnvägsstyrelsens förslag böra tillkomma Sundström från den dag, då han uppnått 55 års ålder. Föreskrift torde böra meddelas, att från pensionen skola avräknas beloppet av de gratifikationer, som tillerkänts Sundström av järnvägsstyrelsen, ävensom de livräntebelopp, som av Sundström uppburits och framdeles kunna komma att uppbäras från riksförsäkringsanstalten, allt i den mån dessa belopp avse tid, för vilken pension utgår.

Under åberopande av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels förklara, att förre arbetaren vid statens järnvägsbyggnader Nils Herbert Sundström må, utan hinder därav att han vid avgången från sin anställning icke uppnått 55 levnadsår, från dagen för uppnåendet av sistnämnda ålder åtnjuta en årlig pension av 450 kronor, att utgå i enlighet med bestämmelserna i kungörelsen den 8 november 1918 (nr 859) angående pensionering av förmän och arbetare vid statens järnvägsbyggnader samt statens vattenfallsverks byggnadsavdelning,

dels medgiva, att den Sundström sålunda tillkommande pensionen skall i avseende å tilläggsförmåner så anses, som hade den i vanlig ordning beviljats av järnvägsstyrelsen enligt föreskrifterna i förenämnda kungörelse,

dels ock föreskriva, att Sundström skall vara skyldig att å honom sålunda tillkommande pensionsförmåner vidkännas avdrag med belopp, motsvarande dels de gratifikationer, som tillerkänts honom av järnvägsstyrelsen, dels ock den livränta, som av honom uppburits eller framdeles kommer att uppbäras från riksförsäkringsanstalten, allt i den mån nämnda belopp avse tid, för vilken pension utgår.

Kungl. Maj:ts proposition nr 72.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställda förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Bernt Nilsson.